

Dosarul nr. 3ra-23/23
2-20047473-01-3ra-11012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

15 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Javelin N.A.”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Javelin N.A.” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Javelin N.A.” și menținută hotărârea din 10 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea,

constată:

La 23 aprilie 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Javelin N.A.” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova și Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea emiterii actului administrativ.

În susținerea acțiunii, a indicat că la data de 03 aprilie 2019, SRL „Javelin N.A.”, în persoana administratorului Ion Țîțu, a depus către Biroul Vamal Centru o cerere prin care a statuat faptul că, în conformitate cu declarațiile vamale nr. 2021I1178 și 2021I1179 din 08 martie 2019, întreprinderea a importat din Germania: tractor rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 356 330,39 de lei și tractor rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 354 881,89 de lei, originea mărfurilor - Germania (DE), fără aplicarea tratamentului tarifar preferențial, astfel, fiind achitate taxele vamale în sumă de 28 506,43 de lei și 28 390,55 de lei.

Ulterior vămuirii mărfurilor menționate, au fost obținute dovezile de origine – certificatele EUR.1 nr. D1086405 din 14 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 14 martie 2019.

În acest sens, SRL „Javelin N.A.” a prezentat în original certificatele sus-indicate și a solicitat aplicarea tratamentului tarifar preferențial prin modificarea declarației vamale (rubrica 36) și restituirea sumelor încasate în plus prin prezentarea de dovezi art. 33 alin. (1) din Codul vamal și art. 23 alin. (1) din Convenția regională din 09 decembrie 2009 cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraniene.

La data de 07 februarie 2020, Biroul Vamal Centru a expediat în adresa SRL „Javelin N.A.” scrisoarea nr. 1940, prin care a refuzat restituirea sumelor pretinse în condițiile elucidate supra.

Totodată, Biroul Vamal Centru a opinat că certificatele EUR.1 nr. D1086405 din 14 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 14 martie 2019 nu sunt conforme prin prisma dispozițiilor prevăzute pentru regimul de comerț preferențial cu Uniunea Europeană.

Suplimentar, întru justificarea refuzului său, Biroul Vamal Centru a făcut trimitere la scrisoarea nr. 28/06-636 din 17 ianuarie 2020, nefiind clar cine este semnatarul scrisorii, iar conținutul acesteia nu a fost adus la cunoștința SRL „Javelin N.A.”.

Astfel fiind, a calificat refuzul Biroului Vamal Centru drept unul neîntemeiat și ilegal, motiv pentru care, la data de 17 februarie 2020, s-a adresat cu cerere prealabilă către Serviciul Vamal al Republicii Moldova prin care a solicitat, *inter alia*, aplicarea tratamentului tarifar preferențial prin modificarea declarației vamale, precum și restituirea sumelor de 28 506,43 lei și 28 390,55 de lei, achitate cu titlu de taxe vamale la importarea a două tractoare (declarațiile vamale nr. 2021I1178 și 2021I1179 din 08 martie 2019).

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. 28/11-4303 din 20 martie 2020, recepționat la 24 martie 2020, solicitările SRL „Javelin N.A.” au fost respinse, iar acțiunile Biroului Vamal Centru au fost confirmate legale și întemeiate.

Drept temeii, au fost invocate răspunsurile Autorității Vamale din Germania nr. Z 4215 F-362/19-1 din 29 noiembrie 2019 și nr. Z 4215 B-19/19-B 1205 din 21 octombrie 2019, prin care se atestă că vehiculele menționate în certificatele EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 nr. D1086406, nu sunt originare din Uniunea Europeană, precum este definit în Protocolul regulilor de origine aplicabile în cadrul Acordului de Asociere RM-UE, în conformitate cu Convenția PEM.

A explicat că copia acestor scrisori nu a fost anexată la răspunsul Serviciului Vamal și nu au fost remise nici urmare a solicitării separate a SRL „Javelin N.A.” din 27 martie 2020.

Prin urmare, autoritățile publice pârâte Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu au probat în ordinea stabilită temeiul de refuz al aplicării tratamentului tarifar preferențial solicitat de SRL „Javelin N.A.”.

A considerat că, în lipsa probelor certe și concludente, refuzul de a aplica tratamentul tarifar preferențial este neîntemeiat, ilegal și pur declarativ,

atestându-se un potențial exces de putere a autorității în a da interpretare și apreciere faptelor.

Mai mult, la caz, se atestă o încălcare vădită a principiilor transparenței acțiunilor autorităților publice, comunicării și cooperării consacrate la art. 32-34 din Codul administrativ, or, potrivit conținutului răspunsurilor organului administrativ, nu au fost elucidate componentele/criteriile/caracteristicile incompatibile cu standardele obligatorii pentru încadrarea celor două certificate în rigorile legale.

Contrar art. 87 alin. (1) lit. a) și lit. c), 88 alin. (1) din Codul administrativ, a enunțat că nici Biroul Vamal Centru și nici Serviciul Vamal nu au respectat obligația de a prezenta documentele deținute relevante la caz.

În pofida acestei obligații, SRL „Javelin N.A.” a solicitat remiterea documentelor pe care și-a întemeiat poziția organul administrativ, însă până la data adresării în instanță nu a recepționat nicio copie de pe înscrisurile solicitate.

Pe cale de consecință, a specificat că procedura administrativă este viciată fundamental, or, în lipsa probelor invocate de organul administrativ și potrivit principiului *idem est non esse et non probari* (este același lucru a nu exista și a nu fi dovedit), rezultă că tratamentul tarifar preferențial trebuie aplicat, cu restituirea sumelor achitate de SRL „Javelin N.A.”.

Per a contrario, urmează a fi reținut că SRL „Javelin N.A.”, la rândul său, a prezentat certificatele EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 nr. D1086406, care confirmă originea mărfurilor, întru susținerea aplicării tratamentului preferențial.

Or, pârâții Biroul Vamal Centru și Serviciul Vamal al Republicii Moldova, în mod neîntemeiat, au susținut că vehiculele importate nu sunt de origine, în sensul dispozițiilor prevăzute pentru regimul de comerț preferențial cu Uniunea Europeană.

Astfel, potrivit art. 16 alin. (1) din Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențial pan-euro-mediteraneene din 09 decembrie 2009 (la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 111 din 28 mai 2015), certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED se eliberează de către autoritățile vamale ale părții contractante exportatoare la cererea scrisă a exportatorului sau, sub responsabilitatea acestuia, a reprezentantului său autorizat.

În conformitate cu alin. (3) al aceluiași articol, exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED trebuie să poată prezenta în orice moment, la cererea autorităților vamale din partea contractantă exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 sau EUR-MED, toate documentele necesare care fac dovada caracterului original al produselor respective, precum și a îndeplinirii tuturor celorlalte condiții prevăzute de prezenta convenție.

În sensul normelor citate, dar și în scopul demonstrării originii vehiculelor importate, SRL „Javelin N.A.” a prezentat certificatele de circulație EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 nr. D1086406, probând astfel temeiul de aplicare al tratamentului preferențial.

A relevat că răspunsul Biroului Vamal Centru și al Serviciului Vamal al Republicii Moldova contravine în mod direct normelor enunțate mai sus.

Așadar, Serviciul Vamal susține că urmare a solicitării de asistență administrativă a autorității vamale din statul de export (Republica Germania), ultima a informat că vehiculele respective „nu sunt originare din Uniunea Europeană așa cum este definit în Protocolul regulilor de origine aplicabile în cadrul Acordului de Asociere RM-UE, în conformitate cu Convenția PEM”.

O atare accepțiune ar echivala cu o încălcare flagrantă comisă de autoritatea vamală din statul de export, or, din moment ce respectiva este competentă să elibereze un certificat de circulație de tip EUR.1 pentru confirmarea originii mărfurilor, este exclus ca aceeași autoritate să nege ulterior originea mărfurilor.

Mai cu seamă că, anterior emiterii unui asemenea certificat, autoritatea vamală din statul de export are la îndemână mijloacele necesare pentru a verifica și a se asigura că mărfurile au într-adevăr un caracter originar, în consecință fiind exclusă o eventuală eroare în procesul de eliberare a certificatului de circulație.

În lipsa accesului la scrisorile expediate de Autoritatea vamală din Republica Germania, a considerat că sunt posibile două ipoteze: fie un răspuns care să infirme caracterul originar al vehiculelor și să combată certificatele de circulație prezentate de SRL „Javelin N.A.” nu există, fie răspunsul nu a fost interpretat în mod corect, potrivit Convenției PEM sau traducerea acestuia din limba în care a fost furnizat este greșită.

Subsidiar, a conchis că Serviciul Vamal în mod neîntemeiat și declarativ a invocat preținsele „îndoieli justificate” în sensul art. 32 alin. (6) din Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene, or, chiar din conținutul normei rezultă că îndoiala trebuie să fie justificată, nu doar declarativă.

La caz însă, niciunul dintre pârâți nu a motivat justificarea solicitării asistenței și, pe cale de consecință, și-au exercitat puterea discreționară în mod arbitrar.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 206, 211, 212, 224 din Codul administrativ.

A solicitat: 1) admiterea acțiunii; 2) constatarea ca fiind ilegale, neîntemeiate și anularea răspunsurilor Biroului Vamal Centru și ale Serviciului Vamal al Republicii Moldova, exprimate prin scrisorile nr. 1940 din 07 februarie 2020 și nr. 28/11-4303 din 20 martie 2020; 3) obligarea Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova să aplice tratamentul tarifar preferențial, prin modificarea declarațiilor vamale nr. 2021I1178 și 2021I1179 din 08 martie 2019, rubrica 36, cu restituirea către SRL „Javelin N.A.” a sumelor de 28 506,43 de lei și 28 390,55 de lei, achitate cu titlu de taxe vamale la importarea tractorului rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 356 330,39 de lei și tractorului rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 354 881,89 de lei, originea mărfurilor – Germania (DE).

Prin hotărârea din 10 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea.

La 21 februarie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Javelin N.A.” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 10 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 08 aprilie 2022, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, a fost prezentată motivarea apelului, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SRL „Javelin N.A.” și menținută hotărârea din 10 februarie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că din motivul existenței suspiciunilor apărute la originea mărfurilor, prin scrisoarea nr. 28/06-6417 din 17 aprilie 2019, Serviciul Vamal a solicitat asistență administrativă de la Autoritățile Vamale ale Republicii Germania, în vederea verificării ulterioare a certificatelor EUR.1 nr. D1086405 din 15 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019, recepționată la data de 08 mai 2019, fapt confirmat prin copia avizului de recepție anexat la materialele cauzei.

Drept urmare, Autoritatea Vamală din Germania a informat Serviciul Vamal al Republicii Moldova, în baza răspunsurilor nr. Z 4215 F-362/19-1 din 29 noiembrie 2019 și nr. Z 4215 B-19/19-B 1205 din 21 octombrie 2019, precum că, vehiculele menționate în certificatele EUR.1 nr. D1086405 din 15 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019, nu sunt originare din Uniunea Europeană conform Protocolului II la Acordul de Asociere dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte, prin aplicarea Anexei I la Convenția regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediteraneene.

Astfel, au concluzionat instanțele de judecată că, în speță, acțiunile întreprinse de Biroului Vamal Centru sunt legale și întemeiate, or, în rezultatul examinării cererii SRL „Javelin N.A.” cu privire la aplicarea tratamentului tarifar preferențial prin modificarea declarației vamale (rubrica 36) și restituirea sumelor încasate în plus, au apărut suspiciuni în ceea ce privește autenticitatea certificatelor EUR.1 nr. D1086405 din 15 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019.

Mai mult ca atât, chiar de către Autoritatea Vamală a Germaniei a fost confirmat faptul că mărfurile acoperite de certificatele de origine EUR.1 nr. D1086405 din 15 martie 2019 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019, nu corespund cerințelor pentru comerțul preferențial între RM și UE, în conformitate cu condițiile din protocolul regulilor de origine aplicabil în cadrul Acordului de Asociere RM-UE.

Având la bază raționamentele respective, instanțele au reliefat că pretențiile SRL „Javelin N.A.” cu privire la anularea actului administrativ individual

defavorabil – refuzul Biroului Vamal Centru, exprimat prin răspunsul nr. 1940 din 07 februarie 2020, precum și decizia Serviciului Vamal nr. 28/11-4303 din 20 martie 2020, adoptată în procedura prealabilă sunt neîntemeiate.

Totodată, și cerința subsecventă cu privire la obligarea Biroului Vamal Centru și Serviciului Vamal al RM să aplice tratamentul tarifar preferențial prin modificarea declarațiilor vamale nr. 2021I1178 și 2021I1179 din 08 martie 2019, rubrica 36, cu restituirea către SRL „Javelin N.A.” a sumelor de 28 506,43 de lei și 28 390,55 de lei, achitate cu titlu de taxe vamale la importarea tractorului rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 356 330,39 de lei și tractorului rutier uzat „MAN TGX 18.480” – 1 buc. cu valoarea statistică de 354 881,89 de lei, originea mărfurilor – Germania (DE) urmează a fi respinsă, or, aceste cerințe sunt legate între ele și se deduc una din alta, astfel încât soluția dată pe una din pretenții influențează soluția care urmează a fi dată pe cea de a doua pretenție.

La 03 octombrie 2022, SRL „Javelin N.A.” a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 12 decembrie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a pretențiilor din acțiune.

În motivarea recursului, a invocat că soluția adoptată de către instanțele de judecată inferioare este ilegală, dat fiind faptul că la judecarea cauzei a fost aplicată în mod eronat legea, precum și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată – temeuri prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a), c) din Codul de procedură civilă, în sensul declarării recursului.

A susținut că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au apreciat și nu au reținut ponderea determinantă, conferită prin efectul legii, a certificatelor EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019 pentru soluționarea justă și corectă a cauzei.

La fel, Autorității Vamale din Germania, în calitate de autoritate vamală din partea contractantă exportatoare, i s-a incumbat obligația, la momentul eliberării certificatelor EUR.1, să solicite/verifice de la exportatorul din Germania care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, toate documentele necesare care fac dovada caracterului originar al produselor respective.

Or, conform art. 16 alin. (5) din Protocolul II „Definiția noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă” al Acordului de Asociere RM-UE, autoritățile vamale care eliberează certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 iau toate măsurile necesare pentru a verifica statutul de produse originare al mărfurilor și îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în prezentul protocol. În acest scop, acestea au dreptul să solicite orice dovadă și să efectueze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control pe care îl consideră adecvat.

A accentuat că eliberarea unui certificat EUR.1 este precedată de o verificare de către autoritățile vamale din țara exportatoare a documentelor care dovedesc caracterul originar al mărfurilor în sensul Convenției PEM.

Astfel, instanța de apel nu a reținut faptul că până la proba contrară, operează prezumția că orice certificat EUR.1 este valabil/autentic pentru a beneficia de tratament tarifar preferențial, or, a fost eliberat în baza unui control efectuat de către autoritatea vamală emitentă.

În pofida faptului că certificatele de circulație a mărfurilor EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 nr. D1086406 din 15 martie 2019 sunt în prezent valabile/neanulate, instanța de apel a reținut ca determinante două înscrisuri care provin de la Autoritatea Vamală din Germania nr. Z 4215 F-362/19-1 din 29 noiembrie 2019 și nr. Z 4215 B-19/19-B 1205 din 21 octombrie 2019, prin care se atestă că vehiculele menționate în certificatele EUR.1 nr. D1086405 și EUR.1 D1086406 din 15 martie 2019 nu sunt originare din Uniunea Europeană, așa cum este definit în Protocolul regulilor de origine aplicabile în cadrul Acordului de Asociere RM-UE, în conformitate cu Convenția PEM.

A reiterat că ponderea răspunsurilor Autorității Vamale din Germania, în raport cu certificatele EUR.1, în speță nu prevalează și nu este hotărâtoare.

În consolidarea acestui punct de vedere, a punctat că, în primul rând, un certificat de circulație a mărfurilor EUR.1, al cărui model este prezentat în anexa III la Convenția Regională cu privire la regulile de origine preferențiale pan-euro-mediterraneene din 09 decembrie 2009, *a priori* reprezintă o dovadă de origine, prevăzută de lege, care asigură dreptul aplicării tratamentului tarifar preferențial.

În al doilea rând, deși răspunsul autorității vamale germane nr. Z 4215 B-19/19-B 1205 din 21 octombrie 2019 conține mențiunea, precum că vehiculele indicate în certificate nu sunt originare din Uniunea Europeană, totuși prin acest înscris partea exportatoare nu contestă și nu infirmă valabilitatea/autenticitatea celor două certificate EUR.1.

În consecutivitate logică, este evidentă ambiguitatea răspunsului autorității vamale germane nr. Z din 4215 B-19/19-B 1205 din 21 octombrie 2019 pe fundalul faptului că, în sensul procedurilor stabilite, până la emiterea unui certificat EUR.1, autoritatea vamală din statul de export are la îndemână mijloacele necesare pentru a verifica și a se asigura că mărfurile au într-adevăr un caracter originar conform Convenției PEM.

Așadar, pe de o parte, autoritatea vamală din statul de export se expune cert în sensul caracterului neconform al bunurilor importate pentru a beneficia de regim tarifar preferențial, în condițiile Convenției PEM, însă în același timp, lasă fără răspuns întrebarea valabilității certificatelor EUR.1, deși Serviciul Vamal a solicitat răspuns și la această chestiune.

A mai indicat că în motivarea soluțiilor sale, ambele instanțe dezbat profund dreptul autorității vamale din țara importatoare să desfășoare controale post-factum, solicitând asistență internațională și se fac referiri ample din lege care reglementează procedura acestor controale, însă, la caz, nu s-a contestat faptul efectuării controalelor, ci eficiența, rezultatul lor, precum și felul în care autoritățile vamale ale Republicii Moldova au aplicat prevederile legii.

În opinia recurente, în demersul său consecvent, atât în procedura prealabilă, cât și în fața instanțelor de judecată, SRL „Javelin N.A.” nu a fost auzită, or, au fost trecute cu vederea inclusiv probele prezentate de reclamantă, în

sensul demonstrării conformității originii bunurilor care au fost importate pentru a beneficia de tratament preferențial în condițiile speței.

La 13 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat la adresa electronică a Serviciului Vamal al Republicii Moldova și a Biroului Vamal Centru, copia cererii de recurs depuse de SRL „Javelin N.A.”, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat (f. d. 191).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 13 septembrie 2022, în ședință publică (f. d. 155).

Este cert și faptul că la 03 octombrie 2022, SRL „Javelin N.A.” a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 175-176).

Decizia motivată din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de către recurenta SRL „Javelin N.A.” la 28 noiembrie 2022, fapt confirmat prin avizul poștal de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 174).

Se mai constată că la 12 decembrie 2022, SRL „Javelin N.A.” a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 177-184).

Astfel, recursul depus de SRL „Javelin N.A.” împotriva deciziei din 13 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SRL „Javelin N.A.”, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului

administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre

din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Javelin N.A.”.

În conformitate cu art. 230 și 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Javelin N.A.” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron